

Únor

VELKÉ EPIŠTOLY SVATÉHO PAVLA

Rok svatého Pavla pokračuje a nabízí nám pohled do bohaté novozákonní biblické dílny tohoto apoštola. Po souhrnném přehledu jeho epištol v lednovém Košířském farním listu nyní přikročíme k jeho velkým epištolám, které zaujímají první čtyři místa v sérii jeho listů.

Po evangeliích a Skutcích apoštolů je v novozákonním kánonu knih uveden nejprve LIST ŘÍMANŮM.

Když přivedl r. 63 př. Kr. Pompejus do Říma jako zajatce Aristobula II. a jeho syna Antigona, přišlo s nimi i mnoho židů. A když dostali svobodu, zůstali mnozí v Římě. Někteří Římané, hlavně ženy, poznali časem jejich monoteismus a přijali víru v jednoho Boha. Proto už o svátících letnic, když Duch svatý sestoupil na apoštoly, byli v Jeruzalémě přítomni i mnozí římsí židé. Snad už tehdy někteří z nich po Petrově kázání uvěřili v Krista a přijali křest. Ti by potom byli prvním seménkem křesťanství v Římě.

Vlastním zakladatelem římské církve je však podle tradice sv. Petr, který tam přišel na začátku vlády císaře Claudia asi roku 42. Nejdříve kázal hlavně židům, ale když Claudius židy z Říma vyhnal (r. 49), opustil sv. Petr načas Řím a víra v Krista se stávala stále více záležitostí pohanokřesťanů. Takový byl tedy počáteční vývoj křesťanské církve v Římě.

Sepsání listu Římanům spadá do doby tříměsíčního pobytu sv. Petra v Řecku (Sk 20,2-3) ke konci jeho třetí apoštolské cesty. Bylo to asi na začátku roku 58 v Korintě. Pavel hledal nové pole působnosti. Zatoužil hlásat evangelium v druhé západní části římského imperia (až do Španěl je chtěl zanést, jak svědčí 15,23). A list Římanům byl jaksi ohlášením jeho příchodu s jakýmsi souhrnem celé Pavlovy věrouky.

Vlastní a hlavní cíl byl ukázat a dokázat římským křesťanům, jaký poklad mají v nové víře. vždyť evangeliem se projevuje „Boží moc ke spasení pro každého, kdo věří“ (1,16). A základní pravdy, které z toho plynou, jsou : **univerzalita spásy, rovnost všech vzhledem k podmínkám spásy, vztah mezi ospravedlněním a oslavením a konečně nutnost ospravedlnění pro všechny skrze víru v Krista Ježíše.**

Myšlenka ospravedlnění vůbec v celém listě převládá a její hlavní body jsou : Lidstvo se odcizilo Bohu. Pohané mohli poznat Boha ze stvořeného světa, nevyvodili však z toho důsledky a propadli modloslužbě. A židé se sice chlubí svým vyvolením, ale skutky se příliš od ostatního světa neliší. Boží milosrdenství se však slitovalo nade všemi. Jako skrze Adama přišel na svět hřích, tak *skrze Krista přišla spása*. Hřích byl poražen milostí. Člověk už není otrokem hříchu, ale synem ospravedlnění. Bůh udělal všechno, aby svému lidu ukázal cestu, která vede ke spáse.

Apoštol ukazuje na rozdíl mezi Starým a Novým zákonem a snaží se obojí uvést v soulad, neboť obojí pomáhá uskutečnit vykupitelské Boží plány, obojí směřuje ke Kristu a ústí v něm jakožto

v jediném prostředníku naší spásy. Kam dospěje lidstvo bez něho, ukazují dějiny minulých věků: Všechno lidstvo zabloudilo na cestu zla, dalo se do služby hříchu, a proto všichni lidé potřebují ospravedlnění.

Od dvanácté kapitoly začíná morální část, napomenutí a povzbuzení ke křesťanskému životu. Zvláště láska k bližnímu má pronikat životem věřících. Láska je přece vyplněním zákona. Je třeba procitnout z lhostejnosti (ze spánku), neboť každým dnem se blíží naše spása (smrt, soud, odplata). Příkladem a posilou ať je sám Kristus.

V závěru se zmiňuje apoštol o zamýšlené cestě do Španělska, připojuje pozdravy a končí Boží chválou. Pravost listu je potvrzena z tradice sv. Klementem Řím., Klementem z Alex., sv. Ignácem Antiošským a sv. Polykarpem, zlomkem Muratoriho, Tertuliánem i bludařem Marcionem.

Pavlův list Římanům vyniká hloubkou a vznešeností myšlenek a podává nejvěrněji obraz Pavlova vnitřního života. I když neobsahuje úplný katechismus Kristovy nauky, přece obsahuje výťah celého evangelia jak po stránce věroučné tak i mravoučné. Je také nejvýmluvnějším dokladem Pavlovy apoštolské horlivosti a jeho zápalu pro Krista a pro spásu všech lidí: židů i pohanů.

Podrobněji se s obsahem tohoto listu můžeme seznamovat při pravidelných pátečních posezeních v domečku u kostela Nejsvětější Trojice. Je možné jej také přijmout jako velmi užitečnou četbu a látku k rozjímání pro postní dobu, která letos začíná 25. února. Mnohé myšlenky tohoto Pavlova textu totiž velmi úzce souvisí s velikonočním tajemstvím našeho vykoupení, které nám Pán získal svou nejsvětější obětí kříže. Můžeme tedy čerpat poznání a vnitřní sílu z tohoto bohatého zdroje.

P.L.

Liturgický kalendář

únor 2009

1. neděle	4. neděle v mezidobí
2. pondělí	Svátek Uvedení Páně do chrámu
3. úterý	Sv. Blažeje, biskupa a mučedníka
5. čtvrtek	Památka sv. Agáty, panny a mučednice
6. pátek	Památka sv. Pavla Mikiho a druhů, mučedníků
První pátek v měsíci
7. sobota	První sobota v měsíci
8. neděle	5. neděle v mezidobí
10. úterý	Památka sv. Scholastiky, panny
11. středa	Panny Marie Lurdské
Světový den nemocných
15. neděle	6. neděle v mezidobí
17. úterý	Sv. Evermoda, biskupa premonstrátského řádu
22. neděle	7. neděle v mezidobí
23. pondělí	Památka sv. Polykarpa, biskupa a mučedníka
25. středa	POPELEČNÍ STŘEDA

Oznámení

Sobotní katecheze

Biblické katecheze budou pokračovat v sobotu 7. a 21. února po večerních bohoslužbách ve farním sále.

Pomazání nemocných

Ve středu 11. února na Světový den nemocných bude společné udělení svátosti pomazání nemocných při bohoslužbách v 17.30 hod. v kostele Nejsvětější Trojice. Ti, kteří se rozhodli pro přijetí této svátosti, se mohou přihlásit předem v sákrístii u P. Lohelia. Příprava se uskuteční v tématických promluvách v pátek 6. a v sobotu 7. února při večerních bohoslužbách.

Návštěva kardinála Vika

V neděli 15. února se uskuteční pastorační návštěva Otce kardinála Miloslava Vika. Po slavení eucharistie v kostele sv. Jana Nepomuckého v 9. 00 hod. bude příležitost k besedě. Protože jde o událost, která se týká celého farního společenství, jsou zváni i farníci, kteří běžně navštěvují mši sv. v 11. 00 hod. v kostele Nejsvětější Trojice, která z těchto důvodů nebude slavena.

Začátek postní doby

Od Popeleční středy - 25. února - vstoupíme do postní doby nejen přísným půstem, ale také úsilím o vnitřní duchovní obnovu, větší soustředěností, sebeovládáním, kajícností a smírným odčiňováním hříchů.

Zápis ze schůze výboru Společnosti přátel košířských kostelů, konané dne 9. ledna 2009 v kostele Nejsvětější Trojice v Košířích

Přítomní: P. Lohelius, Stanislav Hojek, Stanislav Dobeš, Vít Bobysud, Elena Horáková, Václav Funda, Václav Dráb, Ondřej Vaněček

Host: Ing. Jaroslav Frána

Program:

1. Záležitosti kostela sv. Jana Nepomuckého
2. Záležitosti kostela Nejsv. Trojice
3. Farní život a obecná rozprava

1. Záležitosti kostela sv. Jana Nepomuckého

Koberce

V prvních lednových dnech byla podlaha chrámového prostoru opatřena koberci. Směřují od bočního vchodu k soše sv. Jana Nep. a kolmo od této osy k oltáři; týmž druhem koberce byly nahrazeny i původní koberce v presbytáři. Stejný druh krytiny pokrýl i zadní kostelní lavice, k nimž budou upevněny pomocí tkalounů. U bočního vchodu kostela je nová rohož.

Opravy

Stavební posudek na prasklou atiku a stav západní stěny vypracuje společnost Inženýrské a stavební práce, s. r. o., pana ing. Frány.

Údržba

Kontrola a oprava dlažby v interiéru chrámu byla přeložena na teplejší období roku.

Bylo rozhodnuto, že bude obnoven nátěr kovové konstrukce plotu od branky ke schodům do ul. Nepomucká.

Bude očištěno sklo vývěsky od barvy nastříkané sprejery.

2. Záležitosti kostela Nejsv. Trojice

Oprava chodníku

Proběhlo jednání na odboru dopravy Technické správy komunikací Praha o možnostech řešení ve věci položení asfaltové vrstvy chodníku v Plzeňské ulici tak, aby se změnil sklon a srážková voda odtud nezatékala na pozemek kostela.

Financování oprav

Byly zjištěny možnosti získání prostředků od úřadů místní a státní samosprávy na stavební zásahy v kostele Nejsv. Trojice, které mají havarijní povahu z důvodu zatékání srážkové vody pod stavbu. Budou podniknuty rychlé kroky pro možné získání těchto prostředků.

Vytápění

Vzhledem k potížím s teplovzdušným vytápěcím systémem pro vyhřívání lavic v bohoslužebném prostoru bude objednána revize plynového kotle a příslušné vzduchotechniky.

Drobné práce

Odpad z klučení křovin bude rozštěpkován či spálen.

3. Farní život a obecná rozprava

Jak bylo určeno na prosincové schůzi výboru, Ing. Jan Fridrich byl vyrozuměn o svém jmenování koordinátorem pro grantová řízení a dotace, s čímž souhlasil.

Koordinátor Tříkrálové sbírky Václav Dráb informoval o úspěšném průběhu sbírky a odevzdání zapečetěných kasiček s penězi organizátorovi.

Bylo kladně hodnoceno zpracování lednového čísla Košířského farního listu, první od Václava Drába, na kterého tato práce přešla od přelomu roku.

Cílem tradiční farní vycházky za pražskými církevními pamětihodnostmi bude benediktinský klášter Na Slovanech, tzv. Emauzy.

Příští schůze výboru je naplánována na pátek 13. února 2009 v „domečku“ u Nejsv. Trojice, jak je obvyklé.

Zapsal Ondřej Vaněček

Sv. Polykarp, biskup a mučedník

památka 23. února

Sv. Polykarp patří mezi tzv. Apoštolské otce, tj. mezi ty osobnosti, které převzaly svou víru přímo od apoštolů. Narodil se asi r. 69, byl žákem apoštola Jana, který působil v Efezu a který ho ustanovil biskupem v nedaleké Smyrně.

Sv. Polykarp byl ve styku s vynikajícími osobnostmi té doby, byl to zejména Ignác z Antiochie, jeho o trochu starší současník, s nímž se osobně sešel (při transportu Ignáce do Říma, kde byl pak Ignác r. 107 umučen) a Irenej z Lyonu, který byl jeho žákem.

Mezi současníky platil za Skálu pevné víry. Musel bojovat proti falešné nauce, kterou hlásal Marcion. Ten stavěl proti sobě Jahve Starého zákona a Krista Nového zákona a tvrdil, že Kristus přijal tělo pouze zdánlivě. Sv. Polykarp svou obec povzbuzoval k pevné víře i za cenu mučednictví.

Zastupoval biskupy Malé Asie při jednání s papežem Anicetem o určování data Velikonoc. Neshodli se, ale rozešli se ve vzájemné úctě a přátelství.

Mučednictví musel sám na konci svého dlouhého života podstoupit. Byl zatčen a předveden do stadionu plného lidí, kteří toužili po jeho smrti. Když byl vyzván, aby se zřekl Krista, statečně vyznal svou víru takto: „Osmdesát šest let jsem Mu sloužil a nikdy mi neublížil. Jak bych tedy mohl zapřít svého Krále, který mě spasil.“

Sv. Polykarp

Prokonsul ho nenechal předhodit šelmám, protože tato část programu her byla již uzavřena, ale dovolil ho upálit. Podle legendy mu plameny neublížily. Proto byl nakonec proboden mečem. Bylo to nejspíše v r. 155 nebo 156. Ve Smyrně je katolický kostel sv. Polykarpa ze 17.stol.

Sv. Polykarp je autorem *Listu Filippanům*. Cennou památkou starokřesťanské literatury je *Dopis církve ve Smyrně církvi ve Filomeliu* o Polykarpově umučení.

Zprávy o životě sv. Polykarpa jsou dále čerpány z *Listů sv. Ignáce Antiochijského* nebo z různých částí *ve spisech sv. Ireneje z Lyonu*.

Všechny zde uvedené spisy vyšly v češtině knižně pod názvem *Spisy apoštolských Otců* v nakladatelství Kalich. Kromě toho jsou česky v elektronické podobě k dispozici na internetové adrese www.patrologie.fatym.com.

Podle Internetu (Cath.Encykl., Heiligenlexikon aj.) a Franzen: Církevní dějiny.

MP

Návštěva biskupa Václava Malého v košířském kostele Nejsvětější Trojice

Na slavnost Matky Boží Panny Marie 1.1.2009 navštívil kostel Nejsvětější Trojice **P. Václav Malý, světitel biskup pražský**. Otec biskup koncebroval novoroční mši sv. spolu s naším duchovním správcem P.Lohelem, Th.D, O.Praem. Věřícím, kteří zcela zaplnili chrámový prostor, přinesla účast na bohoslužbě hluboký duchovní prožitek. V promluvě zdůraznil Otec biskup v návaznosti na evangelijní úryvek bezvýhradnou poslušnost betlémských pastýřů, jejich přijetí narozeného Dítěte a vzdávání úcty spolu s hlubokým klaněním. Jejich příklad by se měl promítnout i do našeho křesťanského života.

Zvláštní pozornost věnoval přítomným dětem, které povzbuzoval k vytrvalosti ve víře.

Po skončení bohoslužby čerstvá „prvňáčka“ Klárka Zborníková předala Otcí biskupovi kytici a ten v poděkování ocenil i květinovou výzdobu kostela a popřál Otcí Lohelovi zdar a sílu ve vedení farnosti. Závěrem pak Otec biskup před kostelem stiskl ruku každému z odcházejících farníků – velmi hřejivé gesto.

Díky za biskupovu návštěvu a díky všem,, kteří se podíleli na jejím zdařilém vyznění- ministrantům, varhaníkovi p.Plíškovi, oběma MUDr. Horákovým, které soustavně pečují o květinovou výzdobu chrámových prostor (nejen při zvláštních příležitostech), statečné Klárce Zborníkové, všem zúčastněným farníkům a v neposlední řadě našemu duchovnímu pastýři P. Lohelovi, který se tak vzorně stará o svěřený Boží lid.

(Autorem fotografií je Václav Funda)

OKÉNKO VÍRY

188. Jaké je povolání věřících laiků?

Vlastním povoláním věřících laiků je sloužit Božímu království tím, že prozařují a pořádají časné záležitosti podle Boha. Uskutečňují tak povolání ke svatosti a apoštolátu, jež se týká všech pokřtěných.

189. Jak se věřící laici podílejí na kněžském úřadu Krista?

Podílejí se na něm tím, že vlastní život se všemi skutky, modlitbami a apoštolskými iniciativami, rodinný život a každodenní práci, životní obtíže snášené trpělivě a tělesný i duševní odpočinek přinášejí jako duchovní oběti „Bohu příjemné skrze Ježíše Krista“ (1 Petr 2,5), především ve spojení s eucharistickou obětí. Tak také laici, oddaní Kristu a posvěceni Duchem svatým, zasvěcují Bohu sám svět.

190. Jak se laici podílejí na Kristově prorockém úřadu?

Podílejí se na něm tím, že stále více přijímají ve víře Kristovo slovo a hlásají je světu svědectvím života a slovem, evangelizační činností a katechezí. Tato evangelizační činnost nabývá zvláštní účinnosti tím, že je prováděna v běžných světských podmínkách.

191. Jak se laici podílejí na Kristově královském úřadu?

Laici se na Kristově královském úřadu podílejí prostřednictvím Kristem udělované moci zvítězit na hříchem v sobě i ve světě, a to sebezáporem a svatostí svého života. Vykonávají různé služby pro společenství a naplňují mravními hodnotami časné aktivity člověka a společenské instituce.

192. Co je to zasvěcený život?

Je to životní stav uznaný církví. Je to svobodná odpověď na zvláštní Kristovo volání, jíž se zasvěcení pod vlivem Ducha Svatého zcela oddávají Bohu a usilují o dokonalost lásky. Toto zasvěcení se vyznačuje zachováváním evangelijních rad.

193. Čím zasvěcený život přispívá k poslání církve?

Zasvěcený život se podílí na poslání církve prostřednictvím úplné oddanosti Kristu a bratřím, která je svědectvím o naději v nebeské království.

Smíme prosit! Aneb o tanci, víře a o tom, jak vše souvisí se vším

Nastává čas plesů a bálů. Ačkoli by leckdo mohl na tomto místě očekávat spíše naléhavé promluvy mravokárce se vztyčeným ukazovákem, aby lidé při plesání a na zábavách nezapomínali na pravou míru v jídle a pití či na zdvořilost, nestane se tak. Naopak, následující řádky chtějí laskavého čtenáře k příležitostné účasti na taneční zábavě vybídnout a podnítit jej, aby i v tomto druhu na první pohled veskrze světských radovánek spatřil střípek nadpřirozena, který se zde může ukrývat.

Víra se podobá tanci, k němuž zaznívá líbezná melodie, Duch svatý. A lidská duše se podobá spanilé tanečnici. K hudbě každý člověk tančí svůj part. Ze všeho nejdůležitější je při tom zachovat rytmus a dodržovat dané kroky. Sama tanečnice jim nemusí rozumět, spíše záleží na jejich okamžitém a bezvýhradném provedení, tedy na tom, jak se tanci poddá a nakolik se nechá hudbou vést. Podobně i lidé doopravdy zbožní nemusejí vždy plně rozumět všemu, co si Bůh žádá. Ale poslechnou, neboť vědí, že jednájí v souladu s Jeho vůlí. Tanec se skládá z rozličných figur a kroků – může se stát, že chvíli je třeba skoro běžet rychle vpřed, chvíli zas kráčet pomalu a někdy se docela zastavit. Jindy zas tanec vyžaduje kroky zpátky, jindy točení kolem dokola. Stejně tak se může v určitých obdobích života lidská mysl a bystrost v duchovní oblasti vyznačovat hbitostí lesní laně, a snad každý už zažil rovněž stavy opačné, kdy měl pocit, že našlapuje docela ztěžka, nebo že se točí v kruhu a neví, kudy kam. To vše nicméně k tanci, navenek krásnému, nutně patří.

Konečně všichni z nás již zažili situaci, kdy se na tanečním parketě sešlo poněkud více lidí, což s sebou obvykle nese, že jednou utržíme šťouchanec od jakéhosi souseda a podruhé zas sami někoho při tanci kopneme nebo mu šlápneme na střevíc. Může k tomu ovšem dojít také tehdy, vybočí-li kdosi z rytmu a nedrží-li se kroků vyžadovaných daným tancem.

Bůh má s každým člověkem jedinečný a obdivuhodný plán pro jeho život. Když člověk tomuto plánu dokonale odpovídá, dochází svatosti. Vše nejkrásnější se ukrývá v tiché melodii Ducha sv. a v líbezném tanci něžné duše. Bůh-Otec přihlíží a pozoruje bedlivě všechny kroky tančících duší a nachází v každé z nich zalíbení. Pro Něj a pro nebešťany vytváří taneční hemžení velkolepou podívanou. Smysl tanečních kroků, který na tanečním parketě nachází své jediné ospravedlnění v rozmilé hudbě, se duším plně odkrývá v nebi.

jlm

Prameny a podněty:

Odpolední vysílání německého křesťanského rádia Horeb, 18.12.2008, výklad Písně písní (www.horeb.org)

Spinger, Bernard: „Chcete se stát svatým?“ In: Světlo 50 (14.12.2008), s.11.

Vydává:	Římskokatolická košířská farnost v Praze 5
Redakční rada:	P. Lohelius Klindera, Th.D., M. Brůčková, S. Dobeš, M. Práger
Uzávěrka:	15. každého měsíce
Náklad:	150 výtisků
Internet:	http://kosirska.farnost.cz
	Grafická úprava: V. Dráb
	Č.ú.: 125708379/0800
	Neprodejné